

*Reckerman. in*  
*Contemplat.*  
*d. terræ motu.*  
*fol. m. 225.*  
*Salmuth. Sepè*  
*alleg. loco.*  
*fol. 30. Acofta.*  
*1. cap. 22.*

quàm illa illuvione periit) ejus velut fragmenta super-  
sunt: Canariæ, Fortunatæ, ac si quas alias tota Africæ  
ora, & interior, Insulas habet. Ex illâ porrò, memo-  
rat Plato, transitum in Insulas fuisse (eas putà, quæ  
nunc quoque præjacent continenti; Cubam, Hispa-  
niolam, Jamaicam, & plures) at ex Insulis in ipsam  
continentem: nempè vel in Peruanum vastum tra-  
ctum, vel in vastiorem Mexicanum. Aut, si terræ spa-  
rium ita magnum, undis absorptum fuisse negas: ac-  
cipe ea omnia de pelago oblivionis; quod certè orbem  
hunc cognitum aliquandò absumpsit, & vix vestigia  
aliqua ejusdem, apud posteros reliquit. Ut ut contra  
hæc disputent viri gravissimi multi, non tamen satis  
refelli possunt; cùm experientia fecerit notum, ea quæ  
hisce de rebus Plato, ex fide Ægyptiacæ Historiæ nar-  
rat, cum Indiis nostris convenire. Præterea Proclus.  
Marcelli cujusdam Æthiopicas Historias adducit, in  
quibus hæc eadem manifestissimè confirmantur;  
Æthiopum quæ rebus gestis inserta fuisse, produntur.  
*Marfil. Ficinus. in Argum. Critia.* Ac forsan ex Atlanti-  
dis apud Ægyptios, quæ reliqua memoria fuit, evenit;  
quòd (ut Ammianus Marcellinus notat, *lib. 17.*) in Obe-  
liscis eorum sculpta inveniuntur, volucrum, ferarum  
quæ etiam alieni mundi, genera multa. Non huic dif-  
fimile est, quod *Ælianus, varia histor. lib. 2. cap. 18.* re-  
fert: Midam Phrygiæ Regem, à Sileno didicisse; Con-  
tinentem unam, extra mundum hunc, & magnitudi-  
nem ejus infinitam, immensam quæ esse. Plutarchus  
pariter, *in tr. de Imagine, quæ in Lunâ adparet*, aliquid  
narrat; quod hûc facere posse, putem: sed tenebrico-  
sum id est; quasi quæ sub crepusculum videntis, & vix  
ita clarum adparet, quàm ea ipsa imago Lunæ, de quâ

ibi